

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4XObdo/8/2017
Identifikačné číslo spisu:	6812206967
Dátum vydania rozhodnutia:	30.06.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Alena Prieceľová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:6812206967.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne: POHOTOVOSTĚ, s. r. o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, zast. advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom Grösslingova 4, 811 09 Bratislava, IČO: 36 864 421, konajúca prostredníctvom svojho konateľ, advokáta doc. JUDr. Branislava Fridricha, PhD., proti žalovanej: Slovenská republika, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom Župné námestie 13, 814 90 Bratislava, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, vedenej na Okresnom súde Revúca pod sp. zn. 3C/415/2012, na dovolanie žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 14Co/769/2013-90 z 2. septembra 2014, takto

rozhodol:

- I. Dovolanie žalobkyne o d m i e t a .
- II. Žalovaná m á n á r o k na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Revúca (ďalej len „súd prvej inštancie“) uznesením č. k. 3C/415/2012-31 zo dňa 02. 05. 2013 uložil žalobkyňi povinnosť zaplatiť súdny poplatok vo výške 66,- eur za námietku zaujatosti podľa položky č. 17a Sadzobníka súdnych poplatkov, tvoriaceho prílohu zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov (ďalej „zákon č. 71/1992 Zb.“). Toto uznesenie napadla žalobkyňa odvolaním.

2. Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej len „odvolací súd“) uznesením č. k. 14Co/769/2013-90 zo dňa 02. 09. 2014 odvolanie žalobkyne odmietol ako oneskorene podané (§ 218 ods. 1 písm. a/ Občianskeho súdneho poriadku, ďalej len „O. s. p.“). Uznesenie odvolacieho súdu nadobudlo právoplatnosť dňa 02. 09. 2014.

3. Proti tomuto uzneseniu podala žalobkyňa dovolanie, v ktorom namietla, že odvolací súd jej svojím postupom odňal možnosť pred ním konať (237 ods. 1 písm. f/ O. s. p.) majú za to, že tento odmietol jej odvolanie ako oneskorene podané, hoci procesné predpoklady pre tento postup neboli dané. Žalobkyňa tvrdí, že dňa 28. 06. 2013 (teda v rámci odvolacej lehoty) odovzdala odvolanie obchodnej spoločnosti, predmetom ktorej je poskytovanie poštových služieb (ReMax Courier Service, spol. s r.o.)

s tým, aby bolo doručené súdu prvej inštancie. Tým v zmysle § 57 ods. 3 O. s. p. nastali právne účinky podania odvolania. So zreteľom na namietanú procesnú vadu žiadala napadnuté uznesenie zrušiť a vec vrátiť odvolaciemu súdu na ďalšie konanie.

4. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“), ako súd dovolací (§ 35 Civilného sporového poriadku, ďalej len „C. s. p.“), po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu zastúpená v súlade s ustanovením § 429 ods. 1 C. s. p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 veta pred bodkočiarkou C. s. p.), preskúmal vec a dospel k záveru, že dovolanie žalobkyne je potrebné odmietnuť, nakoľko smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné (§ 447 písm. c/ C. s. p.).

5. Vzhľadom k tomu, že dovolanie bolo podané pred 1. júlom 2016, t. j. za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku, dovolací súd postupoval v zmysle prechodných ustanovení § 470 ods. 1, ods. 2 veta prvá C. s. p. (podľa ktorých ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti a právne účinky úkonov, ktoré nastali v konaní pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované) a prípustnosť dovolania posudzoval v zmysle § 236, § 237 ods. 1 a § 239 O. s. p..

6. Dovolanie možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O. s. p.).

7. V prejednávanej veci dovolanie smeruje proti rozhodnutiu vydanému v procesnej forme uznesenia. Uznesenia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v § 239 ods. 1 a 2 O. s. p.. V týchto ustanoveniach však nie je uvedené uznesenie odvolacieho súdu, ktorým bolo odmietnuté odvolanie proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, preto prípustnosť dovolania žalobkyne proti napadnutému uzneseniu z § 239 ods. 1 a 2 O. s. p. nevyplýva.

8. Procesnú prípustnosť dovolania žalobkyne by v tomto prípade mohla založiť len procesná vada konania v zmysle § 237 ods. 1 O. s. p.. Podľa tohto ustanovenia je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu (aj uzneseniu), ak: a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g) rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát.

9. Žalobkyňa procesné vady konania v zmysle § 237 ods. 1 písm. a/ až e/ a g/ O. s. p. nenamietala; existencia väd tejto povahy ani nevyšla najavo. Prípustnosť jej dovolania preto z týchto ustanovení nevyplýva.

10. Podľa § 204 ods. 1 veta prvá O. s. p., odvolanie sa podáva do 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje.

11. Podľa § 57 ods. 3 O. s. p., lehota je zachovaná, ak sa posledný deň lehoty urobí úkon na súde alebo podanie odovzdá orgánu, ktorý má povinnosť ho doručiť.

12. Zo spisu vyplýva, že uznesenie súdu prvej inštancie bolo právnomu zástupcovi žalobkyne doručené dňa 13. 06. 2013 (č. l. 34a). Od nasledujúceho dňa začala plynúť zákonná 15-dňová lehota na podanie odvolania. Odvolanie proti predmetnému uzneseniu bolo podané osobne na Okresnom súde Revúca dňa 01. 07. 2013 (č. l. 35), ako konštatoval aj odvolací súd.

13. Odtlačok pečiatky súdu prvej inštancie na odvolaní žalobkyne (č. l. 35 spisu) potvrdzuje, že prvoinštančný súd prevzal odvolanie (osobne podané) dňa 01. 07. 2013 od toho, kto mu ho fyzicky doručil.

14. Žalobkyňa s úmyslom preukázať včasnosť podania odvolania pripojila k dovolaniu výtlačok internetovej stránky (č. l. 103) s údajmi, v zmysle ktorých obchodnou spoločnosťou ReMax Courier Service, spol. s r.o. bola prevzatá na doručenie zásielka s prepravným listom č. 1551530943. Ide o spoločnosť, predmetom činnosti ktorej je aj poskytovanie poštových služieb (viď údaje obchodného registra dostupné na www.orsk.sk). Z dokladu predloženého dovolateľkou vyplýva, že malo ísť o zásielku s hmotnosťou 80,10 kg, ktorú uvedená spoločnosť prevzala od žalobkyne dňa 28. 06. 2013; táto zásielka bola adresovaná Okresnému súdu Revúca a jej obsahom mali byť odvolania (viď bližšie „popis zásielky“ - POH - NŠ - 1080 x odvolanie voči SP 66,- eur - dvojmo“).

15. Z údajov o predmetnej zásielke uvedených na doklade predloženom dovolateľkou nebolo zrejmé, či obsahom zásielky bolo aj odvolanie žalobkyne podané v preskúmvanej veci (t. j. vo veci Okresného súdu Revúca sp. zn. 3C/415/2012). Dovolací súd preto žalobkyňu vytvoril procesnú možnosť doložiť opodstatnenosť jej tvrdenia o včasnom podaní odvolania. Uložil súdu prvej inštancie, aby overil skutočnosť tvrdené žalobkyňou (najmä u doručovateľskej spoločnosti), teda zistil, či a kedy bolo predmetné odvolanie odovzdané na prepravu. Doručovateľská obchodná spoločnosť síce reagovala na výzvu súdu, avšak nepotvrdila, či obsahom zásielky k prepravnému listu č. 1551530943 bolo aj predmetné odvolanie. Samotná dovolateľka súdu uviedla, že nanešťastie potvrdenie o odoslaní predmetného podania už nemá fyzicky k dispozícii, a preto súdu predkladá len Potvrdenie o doručení zásielky spolu so zoznamom príslušných spisových značiek, ktoré boli súčasťou predmetného podania. Keďže táto zásielka obsahovala veľký počet uznesení (1080), prikladajú len časť nimi vytvoreného zoznamu, ktorá obsahuje predmetné uznesenia.

16. Najvyšší súd má za to, že doručenie, resp. odovzdanie písomnosti súdu ktorýmkoľvek zvoleným spôsobom musí byť za každých okolností hodnoverným spôsobom preukázané, teda musí byť preukázané, že k tomuto odovzdaniu, resp. doručeniu skutočne došlo. Pokiaľ odtlačok podacej pečiatky nasvedčuje tomu, že odvolanie bolo podané osobne v podateľni súdu, hoci strana sporu tvrdí, že bolo odovzdané subjektu registrovanému alebo licencovanému podľa zákona č. 324/2011 Z. z. o poštových službách a o zmene a doplnení niektorých zákonov zverejnenému Poštovým regulačným úradom v Registri poštových podnikov, súd stranu sporu vyzve, aby svoje tvrdenie preukázala. Z vyjadrenia dovolateľky, ako i z ňou priloženého zoznamu, však hodnoverným a objektívne preskúmateľným spôsobom nie je preukázané, že by konkrétne odvolanie voči uzneseniu č. k. 3C/415/2012-31 zo dňa 02. 05. 2013 bolo obsahom predmetnej zásielky.

17. Žalobkyňa v danom prípade zvolila taký spôsob doručenia odvolania, pri ktorom nevie preukázať konkrétny deň, v ktorom odvolanie podala. Prítom bolo na nej, aby - v súlade so zásadou, že práva patria bdelym, pozorným, ostražitým, opatrným, starostlivým („vigilantibus iura scripta sunt“), predvídala aj možnosť, že bude potrebné preukázať doručenie zásielky v konkrétny deň, resp. počítala aj s rizikom, že pri ňou zvolenom spôsobe nebude viesť súdu hodnoverne a preukázateľne doložiť, či vôbec a kedy podala odvolanie, ktoré odvolací súd odmietol ako oneskorene podané.

18. Dovolací súd, stotožňujúc sa so závermi vyjadrenými v rozhodnutí najvyššieho súdu sp. zn. 3Cdo/28/2014 preto uzatvára, že súd vychádza z údajov o doručení vyplývajúcich z odtlačku podacej pečiatky súdu nielen vtedy, keď dovolateľ vôbec nereaguje na výzvu súdu smerujúcu k odstráneniu rozporov pri doručovaní, ale tiež vtedy, ak dovolateľ nepreukáže svoje dovolacie tvrdenia (v preskúmvanej veci podanie odvolania v rámci odvolacej lehoty).

19. Vyššie uvedené opodstatňuje záver, že dovolateľka nepreukázala podanie svojho odvolania dňa 28. 06. 2013 a že postup odvolacieho súdu nemal za následok odňatie možnosti žalobkyne pred súdom konať.

20. Vzhľadom na uvedené dovolací súd dospel k záveru, že dovolanie žalobkyne smeruje proti takému rozhodnutiu súdu, proti ktorému dovolanie nie je prípustné a treba ho odmietnuť podľa § 447 písm. c/ C. s. p..

21. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá C. s. p.). O výške náhrady trov konania žalovanej rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 C. s. p.).

22. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.